

## Comunicat de premsa

# L'aFFaC considera irresponsable l'emissió del '30 minuts' sobre educació inclusiva i lamenta que es qüestionï l'escolarització d'alumnat en centres ordinaris

- El reportatge recupera un debat social que ha costat molt superar i que suggereix que l'alumnat amb NESE només pot estar ben atès als CEE
- Mentre el Departament d'Educació continuï eludint les seves obligacions legals, l'educació inclusiva no deixarà de ser una utopia

Dimarts, 3 de juny de 2025

Poc més de 30 minuts han estat suficients per qüestionar que **l'educació inclusiva és, per sobre de tot, un dret fonamental, reconegut** per la normativa internacional i la legislació espanyola i catalana. Un enfocament que **posa en perill la feina feta durant anys** per aconseguir que la comunitat educativa i la societat en el seu conjunt entenguem que la inclusió en el sistema educatiu no és un benefici només per a l'alumnat amb Necessitats Específiques de Suport Educatiu (NESE), sinó per a tot aquell alumnat que no conviu amb cap diagnòstic.

El programa '30 minuts' sobre L'escola inclusiva que es va emetre diumenge **ens apropa a un escenari molt perillós**: tornar al fals debat de si l'alumnat amb NESE ha d'anar a centres ordinaris o si, en canvi, cal mantenir i reforçar la figura dels Centres d'Educació Especial (CEE). La discussió és tramposa, perversa i **posa en perill el concepte d'educació inclusiva** que defensa no només [l'aFFaC](#), sinó les principals expertes en la matèria i els comitès i les organitzacions regionals i internacionals que treballen en matèria educativa i de drets dels infants, com el [Comitè dels Drets de l'Infant](#) i el [Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides](#), la [UNESCO](#), [UNICEF](#) o l'[Agència Europea per a la Inclusió Educativa](#). Una perspectiva que es fonamenta no només sota criteris ètics sinó també sota principis bàsics de la neuroeducació però que, en canvi, no apareix recollida en el reportatge.

En aquest sentit, lamentem que un tema tan vertebrador per la garantia del dret a l'educació en condicions d'igualtat i no discriminació **es tracti d'una forma tan parcial, sense comptar amb entitats com l'aFFaC**, l'entitat de famílies amb infants al sistema educatiu més gran de Catalunya i de tot l'Estat espanyol que, a més, té com a eix transversal d'acció la defensa de l'educació inclusiva.

Perquè més enllà dels conceptes, **emissions com la d'ahir provoquen un dany emocional i impacten en l'imaginari col·lectiu que la societat té de la diversitat.** És dolorós escoltar discursos que parlen dels alumnes amb NESE com a font de violència, d'infants conflictius que monopolitzen tota l'atenció, i d'uns "altres" alumnes que "han de conviure" amb tota aquesta violència i que no poden ser atesos correctament per culpa dels primers. És dolorós sentir com es desprèn, d'alguns discursos, **que hi ha uns alumnes que són volguts, estimats, desitjats, i d'altres que molesten, que fan nosa, que compliquen la tasca dels i les docents.**

És dolorós que el discurs se centri en aquests infants extremadament vulnerables i no en **un Departament d'Educació que, coneixent aquesta realitat, continua tancant línies públiques, forçant ràtios impossibles,** infradotant el sistema educatiu del personal especialitzat necessari per atendre la diversitat i eludint la seva responsabilitat de transformar el sistema educatiu per integrar en totes les seves formes el disseny universal per l'aprenentatge de tots i cadascun dels alumnes.

És dolorós i és imprudent. Perquè el problema no és que els infants amb NESE estiguin a l'aula. Està abastament demostrat que no només poden ser-hi, sinó que **la seva participació al grup enriqueix individualment i col·lectiva al conjunt de la comunitat educativa.** El problema és que tenim un Departament d'Educació que està **ometent la seva obligació legal de desplegar el Decret d'Educació Inclusiva** en totes les seves dimensions, que es va aprovar l'any 2017 i que havia d'estar totalment implementat el 2021. Un Decret que, entre d'altres, contempla el traspàs progressiu de l'alumnat de Centres d'Educació Especial a centres ordinaris i la conversió dels primers en proveïdors de serveis i recursos per als docents d'escoles i instituts.

### **Si no és inclusiva, no és educació**

Però encara tenim un altre problema més gran: hem caigut en la trampa de pensar que tenim un sistema educatiu inclusiu i que aquest sistema ha fracassat. Però **la realitat és que mai hem tingut un sistema educatiu inclusiu i, per tant, el que hem de fer no és renunciar a la inclusió, sinó exigir que aquesta sigui real.**

Des de l'aFFaC fa anys que alertem **que la manca de desplegament del Decret d'Inclusiva posa en perill, efectivament, el dret a l'educació de tots els infants.** Però com a societat no ens podem permetre tornar a debats que ens ha costat molt superar i que suposen anar enrere en matèria d'inclusió. **La inclusió no és opcional,** els centres educatius han de ser inclusius perquè si no garantim un procés d'aprenentatge de qualitat que garanteixi a qualsevol infant i adolescent aprendre amb els seus companys i companyes, el que estem fent és generar desigualtat, segregació, estigma i dependència. I estem segures que aquesta no és l'educació i

la societat que volem per als nostres fills i filles. **L'educació inclusiva només serà utòpica si no introduïm els canvis pedagògics, estructurals i socials que la fan possible.**

I per això des de l'aFFaC no ens cansarem de repetir-ho: **l'educació inclusiva ha de ser una prioritat per a totes, no només per a les famílies que el sistema etiqueta.** Cal que el professorat, que pateix dia a dia la manca de recursos i la falta de preparació per a aplicar una inclusió real, no es confongui a l'hora d'assenyalar responsabilitats i d'exigir millores. Cal que les famílies confiïn en les evidències que demostren que la diversitat ens enriqueix a tots i totes i que, per tant, exigir que els nostres fills i filles puguin compartir espais amb infants diferents d'ells i elles no només és una qüestió de justícia social, sinó també d'èxit educatiu de tots i totes. **Cal que unim forces per defensar una educació inclusiva de qualitat.**

Perquè les famílies afectades ens hem cansat de picar pedra soles, de pidolar, de rebre mirades compassives i copets a l'esquena, de sentir que se'ns perdona la vida cada vegada que els nostres fills i filles poden anar de colònies, fer una activitat extraescolar o quedar-se al menjador de l'escola. **No hem vingut a demanar permís per existir.** Existim. Els nostres fills i filles, amb totes les seves capacitats, existeixen i tenen els mateixos drets que la resta d'infants. Tenen dret a la vida. Tenen dret a l'educació. Tenen dret al lleure. Tenen dret a ser nens i nenes estimats i volguts. Tenen dret a que se'ls tracti amb respecte i dignitat. I nosaltres no hem vingut a demanar favors. Les famílies, i l'aFFaC des de fa anys, hem vingut per recordar que **la millor escola és la que abraça la diversitat.**